

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37Csp/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121205014
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2121205014.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobkyne: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. R. XXX, zastúpená spoločnosťou W. a partneri, s.r.o., H.: 52 635 970, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie primeraného zadosťučinenia vo výške 500,00 €, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 200,00 €, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku (300,00 €) súd žalobu zamietá.

Žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, zo sumy priznanej žalobkyni súdom (200,00 €).

o d ô v o d n e n i e :

1.

Žalobkyňa sa svojim návrhom došlým dňa 30.8.2021 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,00 €, a náhradu trov konania. Uviedla že uzatvorila so žalovaným dňa 22.7.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (Zmluva), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský úver - Zmluva sa na podnet žalobkyne stala predmetom súdneho prieskumu v konaní pred Okresným súdom Trnava sp.zn. 37Csp/85/2017, konkrétne v otázke prítomnosti podstatných náležitostí v zmysle § 9, ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. v Zmluve, pričom v označenom konaní súd považoval úver poskytnutý žalobkyni za bezúročný a bez poplatkov pre nedostatok náležitosti podľa § 9, ods. 2, v spojení s § 11, ods. 1 zákona, nakoľko lehota splatnosti úveru v zmluve nebola uvedená konkrétnym dátumom, zmluva neobsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (niektoré údaje boli uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 22.7.2014 - toto však nie je možné považovať za súčasť zmluvy o poskytnutí úveru, za i korporované do predmetnej zmluvy); na základe uvedeného súd konštatoval, že žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia proti žalovanému v zmysle § 451, ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom prípade teda nemôže byť sporné, že žalovaný porušil práva žalobkyne (porušenie bolo právoplatne Krajským súdom v Trnave v konaní sp.zn. 11Co/32/2019 potvrdené), žalobkyňa bola úspešná v uplatnení svojich práv. Podľa žalobkyne dôvodnosť žaloby je daná tým, že splnila kvalifikačný znak pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia - úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti v zmysle hypotézy právnej normy § 3, ods. 5

zák.č. 250/2007 Z.z. Právna úprava v oblasti ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, na vyvázenie faktickej prevahy dodávateľa, zakotvila prísne pravidlá a náležitosti ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere (spotrebiteľská zmluva) spĺňať - túto právnu úpravu žalovaný nerešpektoval a porušil práva žalobkyne. Zmyslom primeraného finančného zadosťučinenia je satisfakčná funkcia, ktorá sa vzťahuje na konkrétneho spotrebiteľa, ktorému je primerané finančné zadosťučinenie priznané, a okrem toho má aj preventívnu funkciu, ktorej úlohou je odradiť dodávateľov od porušovania právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, a tiež sankčnú funkciu, ktorá má viesť k tomu aby dodávatelia boli postihnutí aj v majetkovej sfére, aby boli odradení od nekalého konania. Povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí ak táto ujma existuje, ale je bez právneho významu či ujma spotrebiteľovi aj reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V prípade žalobkyne je reálne, ak by ostala pasívna v bránení svojich práv, že by jej vznikla ujma (najmenej) vo výške 880,90 € (ako súdom priznaná výška bezdôvodného obohatenia), pričom je však potrebné prihliadať na to, že žalobkyňa bola zmluvou zaviazaná k plneniu v rámci odplaty vrátane doplnkovej služby - Dohoda o poskytnutí služby a teda celková odplata na ktorú bola žalobkyňa zaviazaná a povinná k úhrade predstavovala 1.827,40 €, ako reálne hroziaca ujma žalobkyňi. S prihliadnutím na závažné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je podľa žalobkyne primeraná povaha a rozsahu porušenia práv suma 500,00 €. Priznaná výška primeraného zadosťučinenia by mala byť primeraná závažnosti (podstate, intenzite, trvalosti, šírke a oblasti negatívneho dopadu, možnostiam eliminácie dôsledkov a pod.), a mala by zohľadňovať okolnosti za ktorých došlo k porušeniu práva - pokiaľ ide o ustálenie výšky súdom priznaného primeraného zadosťučinenia je teda potrebné prihliadnuť na to, že 1/ žalobkyňa musela vyhľadať právne poradenstvo, iniciovať spor (aby chránila svoje práva) proti žalovanému, ktorý ako podnikateľ v oblasti poskytovania úverov postupoval v rozpore so zákonom, 2/ zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo bez ďalšieho spôsobilé privodiť (a aj privodilo) ujmu spotrebiteľovi spočívajúcu v nezákonnom preplatení spotrebiteľského úveru, a teda k strate finančných prostriedkov žalobkyne, 3/ žalovaný sa dopustil konania v rozpore so zákonom a vopred naformuloval zmluvné podmienky tak, že nespĺňali zákonné náležitosti, 4/ žalobkyňa kontaktovala žalovaného zaslaním predsporovej výzvy o vydanie bezdôvodného obohatenia s cieľom vec mimosúdne vyriešiť, žalovaný však ostal pasívny; žalobkyňa kontaktovala žalovaného zaslaním predsporovej výzvy ohľadom nároku na primerané zadosťučinenie, žalovaný však ostal opäť pasívny. Vzhľadom na uvedené má žalobkyňa za to, že suma 500,00 € splní funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, a bude mať dostatočný satisfakčný charakter pre žalobkyňu, a aj dostatočný sankčný / prevenčný charakter voči žalovanému, a bude zároveň odmenou pre žalobkyňu že sa nekalému konaniu žalovaného nepodrobila, ale iniciovala spor s ním. K žalobe priložila žalobkyňa Rozsudok Okresného súdu Trnava č. 37Csp/85/2017-96 zo dňa 17.9.2018, Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. 11Co/32/2019-131 zo dňa 28.1.2020, list - predsporová výzva zo dňa 26.7.2021.

2.

Okresný súd Trnava vo veci vydal Platobný rozkaz č. 37Csp/60/2021-42 zo dňa 20.9.2021, ktorým návrhu žalobkyne vyhovel.

Žalovanému bol platobný rozkaz doručený dňa 27.9.2021 - listom došlým súdu dňa 4.10.2021 (t.j. v zákonnej lehote na podanie odporu proti platobnému rozkazu) žalovaný podal odpor v ktorom uviedol že žalobu nepovažuje za dôvodnú, nakoľko neobsahuje žiadne skutočnosti umožňujúce záver o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie, a o jeho výške v sume 500,00 €. Žalovaný namieta tiež premlčanie práva na uplatnenie finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa v žalobe neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali vznik nároku na finančné zadosťučinenie, keď podľa § 3, ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva, spotrebiteľ ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá - z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že predpokladom uplatnenia nároku na finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Žalobkyňa však neoznačila aké porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa je základom, od ktorého odvodzuje základ tvrdeného nároku, neoznačila ani žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali výšku tvrdeného nároku na finančné zadosťučinenie. Žalovaný namieta premlčanie uplatneného práva - žalobkyňa nebránila žiadna prekážka v uplatňovaní tvrdeného nároku už v žalobe podanej na súd v

roku 2018 (žaloba v konaní 37Csp/85/2017 bola na súd podaná 15.12.2017) - teraz v žalobe uplatnené právo sa mohlo vykonať po prvý raz už 15.12.2017, premlčacia doba preto začala plynúť už vtedy, a uplynula najneskôr tri roky po podaní uvedenej žaloby (t.j. 15.12. 2020), teda skôr ako došlo k podaniu žaloby na súd v tomto konaní; z ustanovenia § 3, ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. nevyplýva žiadny dôvod pre domnienku, že predpokladom uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia je predchádzajúce právoplatné súdne rozhodnutie o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, a primerané finančné zadosťučinenie je možné uplatniť aj priamo, bez ohľadu na to či posudzovanie porušenia práva alebo povinnosti je predmetom samostatného výroku alebo len predbežnou otázkou v konaní, kedy sa priamo uplatňuje samotné finančné zadosťučinenie. Podľa žalovaného právo požadovať zadosťučinenie sa objektívne mohlo uplatniť v konaní vedenom pod sp.zn. 37Csp/85/2017 (či už ako samostatne uplatnený nárok alebo súbežne uplatnený nárok) - neuplatnenie práva, ktoré sa mohlo uplatniť, v rámci premlčacej doby, znamená jeho premlčanie. V zmysle § 267, ods. 4 Civilného sporového poriadku sa platobný rozkaz zrušil.

3.

Žalobkyňa sa k odporu vyjadrila -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 16.11.2021 v ktorom uviedla, že podmienky pre uplatnenie nároku práva z primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle § 3, ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. splnené boli, nakoľko spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá, pričom jediným predpokladom je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti, teda že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti (napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve) - žiadnu inú podmienku, ani podmienku aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma nevyžaduje. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje zákon žiadne kritériá ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť (jediným kritériom je primeranosť); bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa právoplatným rozhodnutím preukázala, že súd v jej prospech už judikoval nárok z porušenia práva spočívajúci v povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie, v žalobe tiež označila ktoré jej právo ako spotrebiteľky bolo porušené konaním žalovaného. Následne si žalobkyňa uplatňuje svoje právo na finančné zadosťučinenie za vadné poskytnutie finančnej služby, a plnenie požadované žalovaným, ktoré nebolo zákonné. Žalobkyni bola spôsobená ujma tým, že znášala stav neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci, bola vystavená do času nariadenia neodkladného opatrenia aj zrážkam zo mzdy prostredníctvom ktorých sa žalovaný bezdôvodného obohatenia na úkor žalobkyne domohol. Samotná existencia hrozby potenciálnej ujmy, teda že ujma vzniknúť mohla (nie je relevantné, či k vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie) je jedným z predpokladov pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia sa prihliada na a) celkovú povahu, intenzitu a spôsob zásahu, b) časové trvanie závadného konania veriteľa, ktorý nekonal v súlade so zákonom, c) závažnosť vzniknutej ujmy, a okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, finančnej situácie osoby, do ktorej práva bolo zasiahnuté, a rozsahu nepriaznivých následkov, d) subjektívny prístup oboch strán k protiprávnemu konaniu a pod. Je preto dôvodné predpokladať, že žalovaný vedel, že neuvedením povinných údajov vyžadovaných zák.č. 129/2010 Z.z. nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. že veriteľ (žalovaný) nebude môcť od dlžníka (žalobkyne) žiadať úrok z úveru a iné poplatky, a pre prípad že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený - jeho konanie preto možno hodnotiť ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Žalobkyňa poukázala na faktory, na ktoré je potrebné pri výške požadovaného primeraného zadosťučinenia prihliadať a to a) nemajetková ujma žalobkyne, ktorá jej vznikla neoprávnenými platbami v prospech žalovaného (táto skutočnosť nepochybne vyplýva zo súdneho rozhodnutia, ktoré uložilo žalovanému povinnosť tieto platby vydať späť žalobkyni), čo zasiahlo životnú úroveň žalobkyne v podobe obmedzenia možnosti nakladať s týmito finančnými prostriedkami, v prípade žalobkyne v zhladom k jej dlhodobu nepriaznivému zdravotnému stavu (onkologická pacientka), s čím sú spojené lekárske vyšetrenia bola odkázaná výhradne na príjem od zamestnávateľa, ktorý jej bol práve v dôsledku zrážok zo mzdy ponížený, b) psychické napätie a stres - v podobe zrážok zo mzdy, potreby vyhľadať právne poradenstvo, iniciovať spor bolo pre žalobkyňu zaťažujúce, c) sankčná funkcia primeraného zadosťučinenia (mal by byť spôsobilý odradiť žalovaného od ďalších protiprávných aktivít, konania i voči iným spotrebiteľom), d) žalobkyňa sa opakovane snažila o mimosúdne vyrovnanie so žalovaným, avšak bezvýsledne, e) spôsob zásahu

je obsiahnutý v právoplatnom rozhodnutí, kde súd vyslovil porušenia zák.č. 129/2010 Z.z. v podobe absencie podstatných náležitostí, f) časové trvanie závadného konania veriteľa, ktorý pri dojednávaní spotrebiteľskej zmluvy nekonal v súlade so zákonom je identifikovateľné priamo z rozhodnutia, z ktorého vyplýva že Zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola medzi sporovými stranami uzatvorená dňa 22.7.2014, pričom až do roku 2020 žalobkyňa znášala závadné konanie veriteľa t.j. viac ako 6 rokov, g) intenzita a trvanie zásahu do práv žalobkyne, keď žalovaným boli získané plnenia aj prostredníctvom zrážok zo mzdy, teda žalobkyňa bola niekoľko rokov vystavená neoprávneným zásahom žalovaného. S prihliadnutím na skutkové okolnosti prípadu je podľa žalobkyne výška finančného zadosťučinenia primeraná dôsledkom, ktoré malo platenie neoprávnených súm žalovanému, ako aj intenzite zásahu do práv žalobkyne spôsobeného konaním žalovaného, a možno ju považovať za adekvátny nástroj satisfakcie, úlohou ktorého je vyrovnať narušenú rovnováhu voči tomu kto právo spotrebiteľa porušil, a zároveň bude slúžiť na odrazenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom premlčanie práva uplatneného žalobou (právo sa „mohlo“ vykonať po prvý raz už v roku 2017) žalobkyňa uviedla, že svoj nárok uplatnila v trojročnej premlčacej lehote, ktorá plynie v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz - týmto dňom je deň právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/32/2019 zo dňa 28.1.2020; priamo zo znenia § 3, ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je možné vyvodiť, že uplatnenie porušenia práva vytvára rámcový právny základ pre uplatnenie si práva na primerané finančné zadosťučinenie. Vzhľadom k tomu, že podmienkou pre uplatnenie nároku na primerané zadosťučinenie je úspešné uplatnenie práva na súde, teda musia byť kumulatívne splnené podmienky uplatnenia a úspešnosti, pričom úspešnosť je daná právoplatnosťou rozhodnutia o porušení práv spotrebiteľa - premlčacia doba teda nemôže začať plynúť skôr ako je konanie právoplatne skončené. Z uvedeného vyplýva, že žaloba bola podaná v rámci trojročnej premlčacej lehoty.

4.

Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie konané dňa 11.7.2022 nedostavili, svoju neúčast právny zástupca žalobkyne ospravedlnil a vyslovil súhlas s tým, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti, keď sa pridrižiava podaného návrhu a predložených dôkazov.

Súd, keďže sa riadne predvolaná účastníčka / jej právny zástupca nedostavili na pojednávanie, ani nepožiadali o jeho odročenie, a navyše sa výslovne vzdali práva na prejednanie veci v ich prítomnosti, konal v neprítomnosti tejto účastníčky / jej právneho zástupcu; prihliadol pritom na obsah spisu a predložené a vykonané dôkazy.

Žalovaný ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie konané dňa 11.7.2022 nedostavili, svoju neúčast právny zástupca žalovaného ospravedlnil a vyslovil súhlas s tým, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti, keď sa pridrižiava vyjadrenia.

Súd, keďže sa riadne predvolaný účastník / jeho právny zástupca nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadal o jeho odročenie, a navyše sa výslovne vzdal práva na prejednanie veci v jeho prítomnosti, konal v neprítomnosti tohto účastníka / jeho právneho zástupcu; prihliadol pritom na obsah spisu a predložené a vykonané dôkazy.

5.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a s vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalovaný ako subjekt poskytujúci úvery a žalobkyňa ako dlžníčka uzatvorili dňa 22.7.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXXX vo výške úverového limitu 1.500,00 €, ktorý mala žalobkyňa zaplatiť formou 36 mesačných splátok vo výške po 53,25 €; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 1.967,00 €, predpokladaná RPMN za úver bola uvedená vo výške 20,91%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 18,03%, priemerná RPMN za úver 49,67%. Lehota splatnosti úveru v zmluve nebola uvedená konkrétnym dátumom, zmluva neobsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobkyňa z poskytnutého úverového rámca čerpala sumu vo výške 1.450,00 €, z titulu splácania úveru zaplatila sumu spolu vo výške 2.330,90 €.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 37Csp/85/2017 zo dňa 17.9.2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. 11Co/32/2019-131 zo dňa 28.1.2020 súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 880,90 € (titulom vydania bezdôvodného obohatenia), spolu s úrokom

z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 880,90 € od 12.12.2017 do zaplatenia - predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2020.

V uvedenom konaní súd ako predbežnú otázku riešil súlad Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 22.7.2013 medzi stranami sporu so zákonom - dospel k záveru, že 1/ lehota splatnosti úveru v zmluve nebola uvedená konkrétnym dátumom, 2/ zmluva neobsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda zmluva neobsahovala viaceré povinné náležitosti uvedené v § 9, ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (písm. f), a k)), 3/ v zmluve bola nesprávne uvedená výška RPMN, keď súd sa stotožnil so správnosťou jej výpočtu žalobkyňou (žalovaným vypočítanú výšku RPMN považoval za nesprávne uvedenú v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne). Z uvedených dôvodov súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle § 11, ods. 1, písm. b) a d) zák.č. 129/2010 Z.z. za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov - teda dospel k zisteniu, že žalovaný ako subjekt poskytujúci úver porušil práva spotrebiteľa (žalobkyne); z tohto dôvodu bola žalovanému aj uložená povinnosť zaplatiť z titulu bezdôvodného obohatenia žalobkyni sumu 880,90 €.

Žalobkyňa označuje ujmu ktorá jej bola v súvislosti porušením spotrebiteľského práva ako: 1/ musela vyhľadať právne poradenstvo, iniciovať spor proti žalovanému, 2/ znášala stav neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci, 3/ bola vystavená do času nariadenia neodkladného opatrenia zrážkam zo mzdy.

6.

Podľa § 290 Civilného sporového poriadku spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 11, ods. 4 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

Podľa § 52, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 1, ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2, písm. d) zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9, ods. 1, a ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11, ods. 1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy medzi stranami sporu) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3, ods. 3 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka

Podľa § 3, ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 100, ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7.

Spotrebiteľská zmluva (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere) nepredstavuje samostatný ani nový zmluvný typ, ide o určitú skupinu zmlúv, ktorá má osobitný režim právnej úpravy - táto vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu, spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb.

Zmluvné podmienky spotrebiteľských zmlúv sa nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa - pokiaľ by si zmluvné strany dohodli v spotrebiteľskej zmluve podmienky odchylné od dispozitívneho ustanovenia zákona v neprospech spotrebiteľa, takéto dojednanie by bolo neplatné pre rozpor so zákonom, a ak sa nedal na takéto dojednanie uplatniť inštitút čiastočnej neplatnosti, spôsobovalo by to neplatnosť zmluvy ako celku.

Účelom premlčania je pobádať oprávnený subjekt k tomu, aby pod sankciou premlčania uplatnil svoje právo v ustanovených lehotách, a aby tak donekonečna neodďaľoval požiadavku splnenia od povinného subjektu - zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch, a to prípadne aj za cenu straty vynútiteľnosti práva. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou - je to teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania; použitie námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať.

8.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne je v zásade dôvodný, avšak súd sa nestotožnil s výškou ňou požadovaného finančného zadostučinenia (500,00 €).

V konaní bolo nesporné, že žalovaný ako subjekt poskytujúci úvery a žalobkyňa ako dlžníčka uzatvorili dňa 22.7.2013 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX vo výške úverového limitu 1.500,00 €, ktorý mala žalobkyňa zaplatiť formou 36 mesačných splátok vo výške po 53,25 €; celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 1.967,00 €, predpokladaná RPMN za úver bola uvedená vo výške 20,91%, ročná úroková sadzba úveru vo výške 18,03%, priemerná RPMN za úver 49,67%. Lehota splatnosti úveru v zmluve nebola uvedená konkrétnym dátumom, zmluva neobsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Žalobkyňa z poskytnutého úverového rámca čerpala sumu vo výške 1.450,00 €, z titulu splácania úveru zaplatila sumu spolu vo výške 2.330,90 €.

Na základe žaloby žalobkyne Okresný súd Trnava Rozsudkom č. 37Csp/85/2017 zo dňa 17.9.2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. 11Co/32/2019-131 zo dňa 28.1.2020, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 880,90 € (titulom vydania bezdôvodného obohatenia), spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 880,90 € od 12.12.2017 do zaplatenia - predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2020. V uvedenom konaní súd ako predbežnú otázku riešil súlad Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 22.7.2013 medzi stranami sporu so zákonom - dospel k záveru, že 1/ lehota splatnosti úveru v zmluve nebola uvedená konkrétnym dátumom, 2/ zmluva neobsahovala údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda zmluva neobsahovala viaceré povinné náležitosti uvedené v § 9, ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (písm. f), a k)), 3/ v zmluve bola nesprávne uvedená výška RPMN, keď súd sa stotožnil so správnosťou jej výpočtu žalobkyňou (žalovaným vypočítanú výšku RPMN považoval za nesprávne uvedenú v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne). Z uvedených dôvodov súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle § 11, ods. 1, písm. b) a d) zák.č. 129/2010 Z.z. za poskytnutý bezúročne a bez poplatkov - súd teda dospel k zisteniu, že žalovaný ako subjekt poskytujúci úver porušil práva spotrebiteľa (žalobkyne); z tohto dôvodu bola žalovanému aj uložená povinnosť zaplatiť z titulu bezdôvodného obohatenia žalobkyni sumu 880,90 €.

Na základe uvedeného porušenia práva spotrebiteľa žalovaným voči žalobkyni tejto vzniklo na základe ustanovenia § 3, ods. 5, tretia veta zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý porušil právo / povinnosť.

Žalobkyňa označila ujmu ktorá jej bola v súvislosti porušením spotrebiteľského práva spôsobená tým, že musela vyhľadať právne poradenstvo, iniciovať spor proti žalovanému, musela znášať stav neistoty až do právoplatného rozhodnutia vo veci, a bola vystavená do času nariadenia neodkladného opatrenia zrážkam zo mzdy. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa konštrukcie práva na primerané finančné zadosťučinenie sa ani nevyžaduje vznik reálnej ujmy a jej preukázanie, ale iba postačuje, že takáto ujma vzniknúť mohla (v súvislosti s porušením práva spotrebiteľa), teda už samotná existencia hrozby potenciálnej ujmy je predpokladom pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie - z uvedeného dôvodu teda súd nárok žalobkyne ako spotrebiteľka v zásade považuje za dôvodný.

Čo sa týka námietky žalovaného o premlčaní práva na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia s touto sa súd nestotožnil, nakoľko podľa jeho názoru začala premlčacia lehota plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, v ktorom bolo (síce iba ako predbežná otázka) riešené a judikované porušenie práva žalobkyne (v podobe porušenia zákona pri uzatváraní zmluvy so žalobkyňou ako spotrebiteľkou) - jedná sa o Rozsudok Okresného súdu Trnava č. 37Csp/85/2017 zo dňa 17.9.2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. 11Co/32/2019-131 zo dňa 28.1.2020, keď predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.1.2020 - týmto dňom teda začala žalobkyni plynúť všeobecná troj ročná premlčacia lehota, a keďže žaloba bola na súd podaná 30.8.2021 bola podaná v rámci behu premlčacej lehoty, teda právo žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie nemôže byť premlčané.

Následne sa súd už zaoberal iba určením výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré žalobkyňa žiadala priznať v sume 500,00 € - s touto požadovanou výškou sa však súd nestotožnil, keď ju považoval za premrštenú. Žalobkyni totiž nevznikla žiadna finančná strata, nakoľko v konaní sp.zn. 37Csp/85/2017 súd rozhodol že žalovaný je povinný vrátiť žalobkyni ňou „preplatený“ úver (vzhľadom na jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť) v sume 880,90 € (titulom vydania bezdôvodného obohatenia), dokonca aj spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 880,90 € od 12.12.2017 do zaplatenia. Je síce pravdou, že žalobkyňa musela v tejto veci (37Csp/85/2017) vyhľadať právnu pomoc, na pojednávaní sa však osobne ani nezúčastnila, pričom jej právnomu zástupcovi bol

súdom priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, žalobkyňa nebola ani pri podaní žaloby zaviazaná povinnosťou platiť súdny poplatok. Je tiež pravdou, že žalobkyňa musela aj v tejto súdnej veci (37Csp/60/2021) vyhľadať právnu pomoc, na pojednávaní sa však ona ani jej právny zástupca nezúčastnili, pričom aj tu jej právnomu zástupcovi bol súdom priznaný nárok na náhradu trov konania vo výške 100% (z prisúdenej sumy), takisto nebola ani pri podaní tejto žaloby zaviazaná povinnosťou platiť súdny poplatok. To že žalobkyňa „znášala stav neistoty do právoplatného rozhodnutia“ je prirodzeným dôsledkom podania žaloby do času právoplatného rozhodnutia o nej (vec pritom na súde prvej inštancie trvala 9 mesiacov), pričom v tomto čase už žalobkyňa nerealizovala žiadne splátky z titulu úveru žalovanému. To že žalobkyňa bola vystavená do času nariadenia neodkladného opatrenia zrážkam zo mzdy je dôsledkom skutočnosti, že prestala splátky úveru platiť - neodkladné opatrenie bolo však vydané už 5 dní po dôjdení návrhu na jeho nariadenie na súd, teda žalobkyňa nemusela čeliť po dlhšiu dobu zrážkam zo mzdy, ktoré by negatívne ovplyvňovali jej životnú úroveň. S poukazom na uvedené súd považoval primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,00 € za neprimerané, ktoré tvorí až 1/3-nu z poskytnutého úveru, teda je podľa súdu neproporcionálne vzhľadom na „ujmy“ spôsobené žalobkyňou a vzhľadom na závažnosť porušenia povinností pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaným. Podľa názoru súdu je v tejto veci primeraným finančným zadosťučinením suma 200,00 €, t.j. cca. 13% z poskytnutého úveru.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku, teda žalobkyňu priznal z titulu primeraného finančného zadosťučinenia sumu 200,00 € (a vo zvyšnej časti, t.j. 300,00 €, žalobu zamietol).

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ich priznal žalobkyňu v rozsahu 100% z prisúdenej sumy (200,00 €).

9.

O úhrade súdneho poplatku za konanie rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník, po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 127 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.